

- A felvételi pontszámok széles szórása az egyes évfolyamokban
- Tanulási és szociális háttérből fakadó különbségek a tanulók között
- Egyes sportpályák és udvari infrastruktúra felújításra szorul
- A gimnáziumi arculat további erősítésének szükségessége
- A tehetséggondozás és a felzárkóztatás egyidejű megszervezése komoly pedagógiai kihívás
- A magas létszámú érettségi vizsgaszervezés jelentős adminisztratív terhelést jelent

Lehetőségek

- A gimnáziumi képzés tudatos profilépítése és arculatának erősítése
- Projektalapú tanulás és korszerű pedagógiai módszerek (pl. KIP) alkalmazása
- Egyetemi kapcsolatok bővítése (Károli, ELTE, Eszterházy)
- Nemzetközi programok és innovációs együttműködések (pl. eTwinning) erősítése
- Kulturális intézményekkel való együttműködés további bővítése
- Tehetséggondozó programok és versenyfelkészítés fejlesztése
- Sportélet és egészségnevelési programok további erősítése
- Az emelt szintű érettségi központ szerep szakmai presztízsének erősítése

Veszélyek

- Erősödő verseny a középiskolák között a beiskolázás során
- A tanulói szociális különbségek növekedése
- Szakos ellátottsági problémák fővárosi szinten
- A digitális térben megjelenő új pedagógiai és nevelési kihívások
- A tanulói motiváció csökkenése és a lemorzsolódás kockázata egyes tanulói csoportokban

3. Intézményfejlesztési program

Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium

2026–2031

3.1. A fejlesztés stratégiai célja

A Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium fejlesztésének alapvető célja, hogy az intézmény a következő években stabil, szakmailag elismert és versenyképes budapesti gimnáziummá váljon, amely magas színvonalú képzéssel, erős tehetséggondozással és modern pedagógiai módszerekkel készíti fel tanulóit a felsőoktatásra, amely képes alkalmazkodni a változó társadalmi és oktatási környezethez, miközben megőrzi pedagógiai értékeit és közösségi hagyományait.

A következő öt év fejlesztési irányai elsősorban a pedagógiai munka minőségének erősítésére, a tanulói és nevelői/oktatói közösségek támogatására, valamint az intézmény szakmai és társadalmi beágyazottságának további fejlesztésére irányulnak.

Az intézmény fejlesztési programja a következő években három egymással szorosan összefüggő stratégiai pillérre épül. A fejlesztési koncepció középpontjában az oktatási munka minőségének megújítása, az intézményi közösség stabilitásának erősítése és a tanulói közösségek harmonikus működésének támogatása áll.

1. Pillér

Az első pillért egy új, rugalmas tanulásszervezési modell kialakítása jelenti, amely a „Szent-Györgyi-modell” pedagógiai koncepciójára épül. A fejlesztés célja a hagyományos osztálytermi óraterhelés fokozatos mérséklése, valamint az egyéni érdeklődéshez igazodó tanulási lehetőségek, a tantárgyközi projektek, a felzárkóztatás és a tehetséggondozás szerepének erősítése.

2. Pillér

A második pillér a tantestület szakmai és mentális jólétének (well-being) támogatása. Az eredményes pedagógiai munka alapja a kiegyensúlyozott, együttműködő tantestület, ezért kiemelt cél a szakmai párbeszéd erősítése, a pedagógusok szakmai fejlődésének támogatása, valamint az intézményi munkakörnyezet fejlesztése.

3. Pillér

A harmadik pillér a tanulói konfliktuskezelési kultúra fejlesztése. Az iskola célja olyan biztonságos és támogató közösségi környezet kialakítása, ahol a tanulók elsajátítják a

konstruktív kommunikáció, az együttműködés és a konfliktusok békés rendezésének készségeit.

E három fejlesztési terület egymást erősítve járul hozzá ahhoz, hogy az intézmény hosszú távon stabil, innovatív és **közösségközpontú gimnáziumként** működjön, valamint szükséges az ezt támogató Fenntartói folyamatos épület fejlesztések.

3.2. Pedagógiai fejlesztés

A „Szent-Györgyi-modell” – rugalmas tanulási utakra épülő pedagógiai innováció

A Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium pedagógiai fejlesztési programjának egyik meghatározó eleme egy hosszabb távon kialakítandó, rugalmas tanulás-szervezési modell, amely a tanulók eltérő tanulási szükségleteire és képességeire épül. Az intézmény tapasztalata szerint a gimnáziumba érkező tanulók tudásszintje, tanulási stratégiái és motivációja jelentős különbségeket mutat. A felvételi pontszámok széles szórása miatt az iskola pedagógiai munkájában egyszerre jelenik meg a felzárkóztatás, a kompetenciafejlesztés és a tehetséggondozás igénye.

E kihívásokra válaszul az intézmény hosszú távú fejlesztési célként egy olyan pedagógiai koncepciót kíván kialakítani, amely a tanulási folyamat rugalmasabb szervezésére épül. A „Szent-Györgyi-modell” alap gondolata, hogy a hagyományos tantárgyi struktúra mellett nagyobb szerepet kapjanak azok a tanulási formák, amelyek a tanulók egyéni fejlődését, érdeklődését és együttműködési készségeit támogatják.

A modell egyik fontos eleme, hogy az intézmény – a jogszabályi keretek figyelembevételével – fokozatosan csökkenti a hagyományos tantárgyi órák arányát, és a szabadon tervezhető órakeretet célzott fejlesztési programokra fordítja. A fejlesztési koncepció hosszabb távú célja a tanulók hagyományos osztálytermi óraterhelésének mérséklése, miközben növekszik az egyéni érdeklődéshez igazodó tanulási lehetőségek és a tantárgyközi projektalapú tanulási formák aránya.

A felszabaduló időkeret elsősorban az alábbi pedagógiai tevékenységeket támogatja:

- felzárkóztató foglalkozások az alapkészségek megerősítésére
- tehetséggondozó műhelyek és szakkörök működtetésére
- emelt szintű érettségire felkészítő csoportok szervezésére
- tantárgyközi projektalapú tanulási blokkok megvalósítására
- tanulásmódszertani fejlesztésekre
- sport- és mozgásfejlesztő programokra, különös tekintettel a testnevelési és sporttevékenységekre
- néptánc és hagyományörző közösségi programok szervezésére, amelyek a mozgáskultúra fejlesztése mellett a kulturális identitás erősítését is szolgálják.

A pedagógiai innováció első lépéseként a modell kísérleti jelleggel a nyolcosztályos gimnáziumi képzésben kerül bevezetésre, ahol a tanulói előképzettségben általában kisebb különbségek tapasztalhatók. Ez lehetőséget teremt arra, hogy a pedagógiai újítás egy stabilabb tanulócsoporthoz kerüljön kipróbálásra és fokozatosan finomításra.

A pilot program keretében a nyolcosztályos képzésben a szabadon tervezhető órakereten felül további heti két tanóra kerül felhasználásra a fejlesztési program megvalósítására. Ezek az órák elsősorban projektalapú tanulási blokkok, tehetséggondozó műhelyek, sport- és mozgásprogramok, valamint egyéni fejlesztési foglalkozások formájában jelennek meg.

A modell pedagógiai alapját a differenciált tanulásszervezés, a kooperatív tanulási formák, valamint a Komplex Instrukciós Program (KIP) módszertana adja. Ezek a pedagógiai eszközök lehetővé teszik, hogy a tanulók aktív szereplői legyenek saját tanulási folyamatuknak, miközben fejlődnek együttműködési és problémamegoldó készségeik.

A „Szent-Györgyi-modell” célja nem a tantárgyi tartalmak csökkentése, hanem a tanulási folyamat hatékonyabb és tanulóközpontúbb szervezése. A rugalmas tanulásszervezés lehetőséget teremt arra, hogy az iskola egyszerre kezelje a tanulási különbségeket, támogassa a lemaradó tanulókat, és inspiráló fejlődési környezetet biztosítson a kiemelkedő képességű diákok számára.

A fejlesztési koncepció fokozatosan, a tantestület szakmai együttműködésére építve valósulhat meg. Hosszabb távon hozzájárulhat ahhoz, hogy a Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium olyan tanulóközpontú pedagógiai műhelyként működjön, amely egyszerre biztosít magas szintű tudást, személyre szabott fejlesztést és inspiráló tanulási környezetet.

3.2.1. A „Szent-Györgyi-modell” bevezetésének ütemterve (2026–2031)

A „Szent-Györgyi-modell” bevezetése fokozatosan, a tantestület szakmai együttműködésére és az intézményi tapasztalatok folyamatos értékelésére építve valósul meg. A fejlesztés célja egy olyan rugalmas tanulásszervezési rendszer kialakítása, amely hosszú távon csökkenti a tanulók hagyományos osztálytermi óraterhelését, miközben növeli az egyéni érdeklődéshez igazodó fejlesztési programok és a tantárgyközi projektek arányát.

2026–2027 – Előkészítés és pilot program indítása

A fejlesztés első szakaszában az intézmény pedagógiai és szervezeti feltételeinek megteremtése történik. A legfontosabb feladat a „Szent-Györgyi-modell” részletes szakmai koncepciójának kidolgozása, valamint a tantestületi szakmai felkészülés támogatása. Ebben az időszakban szakmai műhelyek és módszertani egyeztetések segítik a pedagógusokat a projektalapú tanulás, a differenciált tanulásszervezés és a Komplex Instrukciós Program módszereinek alkalmazásában.

A modell első lépésként kísérleti jelleggel a nyolcosztályos gimnáziumi képzésben kerül bevezetésre, ahol a tanulói előképzettségben általában kisebb különbségek tapasztalhatók. A pilot program keretében a szabadon tervezhető órakeret felhasználása mellett további heti két tanóra kerül biztosításra a fejlesztési program megvalósítására. Ezek az órák elsősorban projektalapú tanulási blokkok, felzárkóztató foglalkozások, tehetséggondozó műhelyek, sport- és mozgásprogramok, valamint néptánc és hagyományőrző foglalkozások formájában jelennek meg.

2027–2028 – Tapasztalatgyűjtés és módszertani fejlesztés

A fejlesztés második szakaszában a pilot program tapasztalatainak összegyűjtése és pedagógiai értékelése kerül előtérbe. Ebben az időszakban az intézmény kiemelt figyelmet fordít a tanulói és pedagógusi visszajelzések gyűjtésére, valamint a program működésének folyamatos szakmai elemzésére.

A projektalapú tanulás módszertana tovább fejlődik, új tantárgyközi projektmodulok kerülnek kialakításra, és bővülnek a tehetséggondozó és felzárkóztató programok. A sport- és mozgásprogramok, valamint a néptánc és hagyományőrző tevékenységek egyre hangsúlyosabb szerepet kapnak az intézmény közösségi életében.

2028–2029 – A modell stabilizálása

A harmadik szakasz célja a kialakított pedagógiai gyakorlat stabilizálása és intézményi szintű megerősítése. A projektalapú tanulás rendszere ebben az időszakban egyre szervezettebben kapcsolódik a tantárgyi tanulási folyamatokhoz, miközben erősödik a differenciált tanulásszervezés szerepe.

A tehetséggondozó műhelyek és szakkörök kínálata bővül, és egyre több tantárgyközi projekt kerül megszervezésre. A tanulásmódszertani fejlesztések célja, hogy a tanulók egyre tudatosabban vegyenek részt saját tanulási folyamataik alakításában.

2029–2030 – Kiterjesztés

A fejlesztés következő szakaszában a nyolcosztályos képzésben szerzett tapasztalatok alapján megkezdődik a modell egyes elemeinek fokozatos kiterjesztése az intézmény más képzési formáira is. A projektalapú tanulási blokkok, a tehetséggondozó és felzárkóztató programok, valamint az egyéni érdeklődéshez igazodó tanulási lehetőségek egyre szélesebb körben jelennek meg az intézmény pedagógiai gyakorlatában.

A cél az, hogy a tanulók számára egyre több lehetőség nyíljon az önálló tanulásra, az együttműködésen alapuló tanulási formákra, valamint a saját érdeklődésükhöz kapcsolódó tanulási utak kialakítására.

2030–2031 – Intézményi modell kialakulása

A fejlesztési folyamat végére a „Szent-Györgyi-modell” az intézmény pedagógiai gyakorlatának meghatározó elemévé válhat. A tanulásszervezés rugalmasabbá válik, és a hagyományos osztálytermi órák arányának mérséklésével egyre nagyobb teret kapnak az egyéni érdeklődéshez igazodó fejlesztési programok, a tantárgyközi projektek, valamint a közösségi és mozgásalapú tanulási formák.

Az innováció eredményeként erősödik a tanulók problémamegoldó képessége, együttműködési készsége és tanulási önállósága. A felzárkóztatás és a tehetséggondozás rendszere hatékonyabbá válik, miközben az intézmény olyan tanulóközpontú pedagógiai műhelyként működik tovább, amely egyszerre biztosít magas szintű tudást, személyre szabott fejlesztést és inspiráló tanulási környezetet.

3.3. A tantestületi well-being fejlesztése

Az intézményfejlesztési program második pillére a tantestület szakmai és mentális jólétének erősítésére épül, amely magába foglalja a kiegészítő korai prevenciók intézkedéseket. Az iskola eredményes működésének alapfeltétele egy stabil, együttműködő és szakmailag motivált pedagógus közösség. A pedagógiai innovációk, az új tanulásszervezési modellek és a közösségi fejlesztések csak olyan tantestületben valósíthatók meg sikeresen, ahol a pedagógusok biztonságos szakmai környezetben dolgozhatnak, és lehetőségük van egymás tapasztalataira építve fejlődni.

A fejlesztési irány célja olyan intézményi kultúra kialakítása, amely támogatja a pedagógusok szakmai együttműködését, erősíti a közösségi kohéziót, és hozzájárul a mindennapi munkavégzés kiegyensúlyozottságához. A pedagógusok jóléte közvetlen hatással van a tanulási folyamat minőségére, ezért az intézmény vezetése kiemelt figyelmet fordít a támogató és együttműködésre épülő munkakörnyezet kialakítására.

A fejlesztési program egyik fontos eleme a szakmai párbeszéd és az együttműködés erősítése a tantestületen belül. Ennek érdekében rendszeres pedagógiai műhelyek és belső szakmai fórumok kerülnek megszervezésre, amelyek lehetőséget biztosítanak a pedagógusok számára tapasztalataik megosztására, jó gyakorlatok bemutatására és közös szakmai problémamegoldásra. Ezek a szakmai alkalmak különösen fontos szerepet játszanak az új pedagógiai módszerek – például a projektalapú tanulás vagy a differenciált tanulásszervezés – bevezetésében.

A tantestületi well-being fejlesztésének másik fontos eszköze a coaching jellegű szakmai támogatás bevezetése. A coaching folyamatok lehetőséget teremtenek arra, hogy a pedagógusok reflektív módon tekintsenek saját szakmai gyakorlatukra, fejlesszék kommunikációs és konfliktuskezelési készségeiket, valamint tudatosabban kezeljék a

mindennapi pedagógiai kihívásokat. A coaching alapú támogatás különösen hasznos lehet vezetői és munkaközösség-vezetői szinten, de a pedagógusok számára is segítséget nyújthat a szakmai fejlődésben.

A program részeként az intézmény évente több szakmai napot is szervez, amelyek egyszerre szolgálják a pedagógusok szakmai fejlődését és a közösségépítést. Ezeken a szakmai napokon külső szakértők, tréningvezetők vagy egyetemi partnerek bevonásával kerülhet sor módszertani képzésekre, pedagógiai innovációk bemutatására, valamint közös szakmai műhelymunkára. A szakmai napok lehetőséget biztosítanak arra is, hogy a tantestület közösen értékelje az intézmény pedagógiai gyakorlatát és fejlesztési irányait.

Kiemelt figyelmet kap a pályakezdő pedagógusok mentorálása is. Az intézmény célja olyan mentorprogram kialakítása, amely segíti a fiatal pedagógusok szakmai beilleszkedését, és támogatja őket a pedagógusi pálya kezdeti szakaszában.

A tantestületi well-being fejlesztésének fontos része a pozitív intézményi légkör és az együttműködés kultúrájának erősítése. Az átlátható kommunikáció, a szakmai partnerség és a kölcsönös tiszteletre épülő munkakapcsolatok hozzájárulnak ahhoz, hogy a pedagógusok motiváltan és kiegyensúlyozottan végezhessék munkájukat.

A tantestületi jólét tudatos fejlesztése hosszú távon hozzájárul ahhoz, hogy az intézmény olyan szakmai közösségként működjön, ahol a pedagógusok egymást támogatva képesek megvalósítani az iskola pedagógiai innovációit és közösen formálják az intézmény jövőjét.

3.3. A tanulói konfliktuskezelési kultúra fejlesztése

Az intézményfejlesztési program harmadik pillére a tanulói közösségekben megjelenő konfliktusok konstruktív kezelésének támogatására épül. A középiskolai közösségek működésében természetes módon jelennek meg különböző nézetkülönbségek, feszültségek és konfliktushelyzetek, amelyek megfelelő pedagógiai támogatással fontos fejlődési lehetőséget jelenthetnek a tanulók számára. Az intézmény célja olyan iskolai légkör kialakítása, amelyben a diákok megtanulják a konfliktusok békés rendezésének, az együttműködésnek és a felelős kommunikációnak az alapjait.

A konfliktuskezelési kultúra tudatos fejlesztése egyben fontos prevenciós eszköz a kortársbántalmazás megelőzésében is. A tanulók kommunikációs és együttműködési készségeinek erősítése, az empátia fejlesztése, valamint a konfliktusok békés rendezésének tanulása hozzájárul ahhoz, hogy csökkenjen a bántalmazó viselkedésformák kialakulásának esélye, és erősödjön a közösség tagjainak egymás iránti felelőssége.

Az országos igazgatói mentorprogramban szerzett tapasztalataim során több olyan intézményi gyakorlatot ismertem meg, amelyek hatékonyan támogatják a tanulói közösségek biztonságos működését. Ezek közé tartoznak azok a kezdeményezések is, amelyek intézményi szinten teremtenek lehetőséget a problémák jelzésére és a segítségkérésre. Jó példát jelentenek azok az

iskolai programok, amelyek külön felületet vagy rendszert biztosítanak a kortársbántalmazás jelzésére, valamint pedagógiai támogatást nyújtanak a konfliktusok feldolgozásához.

Vezetői célom, hogy ezekből a jó gyakorlatokból több elemet adaptáljak a Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium saját intézményi arculatához és közösségi kultúrájához igazítva. Ennek része lehet egy olyan intézményi szemlélet kialakítása, amelyben a tanulók számára egyértelműek a segítségkérés lehetőségei, és ahol a pedagógusok tudatos módszerekkel támogatják a konfliktusok pedagógiai kezelését.

Meggyőződésem, hogy a konfliktuskezelési kultúra fejlesztése nemcsak a tanulók közötti kapcsolatok javítását szolgálja, hanem hozzájárul egy biztonságosabb, elfogadóbb és együttműködésre épülő iskolai közösség kialakításához is.

3.3.1. A tanulói konfliktuskezelési és prevenciós program intézkedései

A tanulói konfliktuskezelési kultúra fejlesztése érdekében az intézményben egy több elemből álló, egymást erősítő programot kívánok kialakítani. A program célja, hogy a tanulók biztonságos iskolai környezetben sajátítsák el a konstruktív kommunikációt, az együttműködés és a konfliktusok békés rendezésének készségeit, valamint, hogy az intézmény hatékonyan tudjon fellépni a kortársbántalmazás megelőzése érdekében.

A program egyik fontos eleme a diákmentor rendszer kialakítása. Ennek keretében az osztályközösségek minden félév elején – a diákönkormányzati képviselő mellett – egy diákmentort is választanak, aki az osztályközösség bizalmi szereplőjeként segíti a kortársak közötti kommunikációt. A diákmentorok pedagógusok támogatásával felkészítést kapnak a konfliktuskezelés, az empátikus kommunikáció és a közösségi felelősségvállalás területén. A rendszer célja, hogy a tanulók aktív szerepet vállaljanak saját közösségük működésének alakításában, és a kisebb konfliktusok már korai szakaszban kezelhetővé váljanak.

A program másik eleme egy biztonságos jelzőrendszer kialakítása, amely lehetőséget biztosít arra, hogy a tanulók anonim módon is jelezni tudják, ha bántalmazást vagy súlyos konfliktust tapasztalnak. Az ilyen jellegű rendszerek – a hazai jó gyakorlatok alapján – jelentősen hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a problémák időben felszínre kerüljenek, és a pedagógusok megfelelő támogatást tudjanak nyújtani az érintetteknek.

A konfliktuskezelési program harmadik fontos eleme a resztoratív szemléletű konfliktuskezelési módszerek alkalmazása. A resztoratív körök és beszélgetések lehetőséget teremtenek arra, hogy a konfliktusban érintett felek biztonságos keretek között beszélhessék meg a problémát, és közösen találjanak megoldást. Ez a módszer nemcsak a konfliktusok rendezését segíti, hanem hozzájárul a közösségi felelősség és az empátia fejlődéséhez is.

A program negyedik eleme a kortárssegítő szemlélet erősítése, amelyben a tanulók közösségi szerepvállalása kiemelt jelentőséget kap. A diákmentorok és kortárssegítők képzése segíti a tanulókat abban, hogy felismerjék a bántalmazás különböző formáit, támogassák társaikat a nehéz helyzetekben, és szükség esetén segítséget kérjenek pedagógusoktól vagy szakemberektől.

A konfliktuskezelési és prevenciós program fontos szerepet játszik abban, hogy az intézmény olyan biztonságos és támogató tanulási környezetet alakítson ki, ahol a diákok megtapasztalhatják a közösségi felelősségvállalás, az empátia és az együttműködés értékét. A program hozzájárul a kortársbántalmazás megelőzéséhez, valamint az iskolai közösség harmonikus működéséhez.

Az intézményfejlesztési program három pillére – az innovatív tanulás szervezésre épülő „Szent-Györgyi-modell”, a tantestületi well-being erősítése, valamint a tanulói konfliktuskezelési kultúra fejlesztése – egymást kiegészítve járul hozzá az intézmény kiegyensúlyozott működéséhez. A pedagógiai megújulás csak olyan tantestületben lehet eredményes, amely szakmailag együttműködő és mentálisan is stabil közösséget alkot. Ugyanakkor az innovatív tanulási környezet akkor válik valóban hatékonyá, ha azt biztonságos, támogató diák-közösségi kultúra egészíti ki. E három fejlesztési irány együttesen teremtheti meg annak feltételeit, hogy a Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium hosszú távon egy innovatív, közösségközpontú és biztonságos tanulási környezetet biztosító intézményként működjön.

3.4. Egészségnevelés és fenntarthatóság

Az intézmény pedagógiai programjának fontos eleme az egészséges életmódra nevelés és a fenntarthatóság szemléletének erősítése. Célunk, hogy tanulóink olyan tudást és attitűdöt sajátítsanak el, amely segíti őket az egészségtudatos életvezetésben, valamint a környezeti felelősségvállalás kialakításában.

Az egészségnevelés az intézményben több területen jelenik meg. A testnevelésórák, sportprogramok, túrák és közösségi sportesemények mellett fontos szerepet kapnak az egészséges életmóddal kapcsolatos ismeretek, a mentális egészség támogatása, valamint a közösségi élményekre épülő programok. A cél az aktív életmód, a mozgás iránti igény és a közösségi sportkultúra erősítése.

A fenntarthatóságra nevelés az intézmény mindennapi működésének és pedagógiai gyakorlatának is része. A tanórákhoz kapcsolódó projektek, az ökoiskolai szemléletet erősítő programok, a környezettudatos intézményi működés, valamint a diákok aktív bevonása segíti a környezeti felelősségvállalás kialakítását.

Az intézmény célja, hogy a tanulók felelős, egészségtudatos és környezetük iránt érzékeny fiatalokká váljanak, akik képesek tudatos döntéseket hozni saját életük és közösségük jövője érdekében.

4. Vezetői program

4.1. Vezetői hitvallás

Vezetői hitvallásom alapja az a meggyőződés, hogy egy iskola sikerének kulcsa az emberi kapcsolatok minőségében, a szakmai együttműködésben és a közös célok mentén szerveződő intézményi kultúrában rejlik. Egy gimnázium vezetése számomra nem csupán szervezeti irányítást jelent, hanem egy olyan közösség működésének támogatását, amelyben pedagógusok, tanulók és partnerek közösen formálják az intézmény jövőjét.

Fontosnak tartom a partnerségre épülő vezetői szemléletet. Meggyőződésem, hogy az iskola hatékony működésének alapja a pedagógusok, a tanulók, a szülők, a fenntartó és a szakmai partnerek együttműködése. A kölcsönös tisztelet, az átlátható kommunikáció és a közös felelősségvállalás olyan intézményi légkört teremt, amelyben minden szereplő aktívan hozzájárulhat az iskola fejlődéséhez.

Vezetőként kiemelten fontosnak tartom a tantestület szakmai stabilitását és jólétét. A pedagógiai innováció és a minőségi oktatás csak olyan közösségben valósulhat meg, ahol a pedagógusok szakmai megbecsülést kapnak, lehetőségük van a fejlődésre, és támogatást éreznek munkájuk során. A vezető feladata, hogy olyan szakmai környezetet teremtsen, amely ösztönzi az együttműködést, a tudásmegosztást és a közös gondolkodást.

Pedagógiai szemléletem középpontjában a tanuló áll. Az iskola feladata nemcsak a tudás közvetítése, hanem a személyiség fejlesztése, az együttműködési készségek erősítése és a felelős állampolgári attitűd kialakítása. Egy jó gimnázium olyan tanulási környezetet teremt, amelyben a diákok biztonságban érzik magukat, megtapasztalják a közösség erejét, és lehetőséget kapnak képességeik kibontakoztatására.

Az országos igazgatói mentorprogramban szerzett tapasztalataim megerősítettek abban, hogy a sikeres intézmények közös jellemzője a tudatosan épített szakmai kultúra és a folyamatos megújulásra való képesség. Vezetői célom, hogy az ott megismert jó gyakorlatokat a Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium saját arculatához és hagyományaihoz igazítva alkalmazzam.

Meggyőződésem, hogy az iskola vezetőjének feladata egyszerre irányítani, támogatni és inspirálni a közösséget. A vezető akkor tud sikeres lenni, ha képes meghallgatni munkatársait, közös célokat kijelölni, és olyan intézményi környezetet kialakítani, amelyben mindenki felelősséget érez a közös munka iránt.

4.2. A vezetői munka alapelvei és irányítási területei

A vezetői program megvalósítása során kiemelt célom egy olyan intézményi működés biztosítása, amely stabil szakmai alapokra épül, ugyanakkor nyitott a fejlődésre és az innovációra. A vezetői munka számomra elsősorban közösségépítő tevékenység: olyan szakmai környezet kialakítása, amelyben a pedagógusok, a tanulók és az intézmény partnerei együttműködésben dolgoznak az iskola közös céljainak megvalósításáért. A vezetői feladatok négy kiemelt terület köré szerveződnek: az intézményi irányítás, a pedagógusok támogatása, a szakmai együttműködés erősítése, valamint a kommunikáció és a kapcsolatrendszer fejlesztése.

4.3. Intézményi irányítás

Az intézmény irányítása során alapelv számomra az átlátható, kiszámítható és szakmai alapokra épülő működés biztosítása. Fontosnak tartom a világos célok meghatározását, a feladatok egyértelmű kijelölését és az intézményi folyamatok rendszeres értékelését. A stratégiai gondolkodás és a hosszú távú fejlesztési irányok kijelölése mellett a mindennapi működés stabil megszervezése is kiemelt vezetői feladat.

Az intézményi irányítás során törekszem arra, hogy a döntések megalapozott szakmai egyeztetésekre épüljenek, és a tantestület tagjai partnerként vehessenek részt az intézmény működésének alakításában. A hatékony működés érdekében fontos a feladatok megosztása, a vezetői felelősségi körök egyértelmű meghatározása és a munkaközösségek aktív szerepvállalása.

4.4. A pedagógusok támogatása

Az iskola szakmai színvonalát elsősorban a pedagógusok munkája határozza meg, ezért kiemelt vezetői feladatnak tekintem a pedagógusok szakmai támogatását és megbecsülését. Fontosnak tartom olyan munkakörnyezet kialakítását, amelyben a pedagógusok biztonságban érezhetik magukat, és lehetőségük van szakmai fejlődésükre.

A pedagógusok támogatása több területen valósul meg: a szakmai továbbképzések ösztönzésével, a módszertani tapasztalatok megosztásával, valamint a pályakezdő pedagógusok mentorálásával. A tantestületi well-being erősítése, a szakmai műhelyek és intézményi szakmai napok szervezése hozzájárul ahhoz, hogy a pedagógusok motiváltan és együttműködésben dolgozzanak az intézmény fejlesztési céljainak megvalósításán.

4.5. Szakmai együttműködés

A minőségi pedagógiai munka egyik alapfeltétele a szakmai együttműködés erősítése. A tantestületen belüli tudásmegosztás, a közös pedagógiai gondolkodás és a tapasztalatcsere segíti az intézmény szakmai fejlődését.

A szakmai együttműködés fontos terei a munkaközösségek, a pedagógiai műhelyek és a közös szakmai programok. A pedagógusok közötti együttműködés különösen fontos az innovációs folyamatok során, például a projektalapú tanulás vagy a differenciált tanulásszervezési módszerek alkalmazásában. Az együttműködés erősítése hozzájárul a tantestület szakmai stabilitásához és az intézmény pedagógiai kultúrájának fejlődéséhez.

4.6. Kommunikáció és kapcsolatok

Az intézmény sikeres működésének egyik kulcsa a nyitott és hatékony kommunikáció. Vezetőként fontosnak tartom az átlátható információáramlást, a rendszeres tájékoztatást és a partnerségre épülő kommunikációs kultúrát.

A belső kommunikáció fejlesztése mellett kiemelt jelentőségű az intézmény külső kapcsolatrendszerének erősítése is. A fenntartóval, az önkormányzattal, a szakmai szervezetekkel, a felsőoktatási intézményekkel és a kulturális partnerekkel való együttműködés jelentős lehetőségeket biztosít az intézmény szakmai fejlődése és a tanulók számára szervezett programok bővítése szempontjából.

Meggyőződésem, hogy a nyitott kommunikáció és a partnerségi szemlélet hozzájárul ahhoz, hogy az intézmény stabil, együttműködő és fejlődésre képes szakmai közösségként működjön.

4.7. A gimnázium szakmai arculatának és presztízsének erősítése

A Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium szerkezeti átalakulásának eredményeként az intézmény 2025-től tiszta profilú gimnáziumként működik, amelynek elhatározásakor a tantestülettől egyhangú támogatást kaptam. Ez az átalakulás új lehetőséget teremtett arra, hogy az iskola szakmai arculata még hangsúlyosabban a gimnáziumi képzésre, a felsőoktatásra való felkészítésre és a tehetséggondozásra épüljön.

A következő évek egyik fontos vezetői feladata, hogy az intézmény szakmai identitása és presztízse tovább erősödjön a fővárosi gimnáziumok között. Ennek érdekében tudatos arculatépítésre, a pedagógiai program egyedi elemeinek bemutatására és az intézmény szakmai eredményeinek láthatóvá tételére van szükség.

Az intézmény szakmai arculatának egyik alapját a tudományos és kulturális értékek közvetítése jelenti. A Szent-Györgyi Albert névhez kapcsolódó tudományos szemlélet kiváló lehetőséget teremt arra, hogy az iskola a természettudományos és kutató jellegű gondolkodás erősítésében is sajátos arculatot alakítson ki. A Szent-Györgyi Tudományos Kör működése, a tehetséggondozó programok, valamint a tudományos projektek mind hozzájárulnak ahhoz, hogy az intézmény a kíváncsiságra és a felfedezés örömére épülő tanulási kultúrát képviselje.

A gimnázium szakmai presztízsének erősítésében fontos szerepet játszanak az emelt szintű érettségi felkészítő programok és az intézmény emelt szintű érettségi vizsgaközponti szerepe is. Az emelt szintű vizsgák vállalásának ösztönzése, valamint a felsőoktatásra orientáló pedagógiai munka erősítése hozzájárulhat ahhoz, hogy az intézmény továbbtanulási eredményei és szakmai megítélése egyaránt javuljon.

5. Záró gondolatok

5.1. Jövőkép

A következő években a Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium igazgatójaként célom, hogy szakmailag erős, innovatív és vonzó gimnáziummá váljon a fővárosi középiskolai rendszerben.

Az intézmény jövőképe egy olyan gimnázium, amely

- magas színvonalú oktatást biztosít,
- erős tehetséggondozó programmal rendelkezik,
- nyitott az innovációra és a modern pedagógiai módszerekre,
- támogató és inspiráló közösségi környezetet teremt,
- aktív kapcsolatot ápol a felsőoktatási intézményekkel és a társadalmi partnerekkel.

Az intézmény jövőbeni fejlődésének alapját a szakmailag elkötelezett pedagógus közösség, a motivált tanulók és az együttműködő szülői háttér jelenti.

Hosszabb távon cél, hogy a gimnázium olyan intézménnyé váljon, amely stabil szakmai eredményeivel, emelt szintű érettségi sikereivel és közösségi értékeivel meghatározó szerepet tölt be Budapest középiskolai oktatásában.

6. Összegzés

A 21. századi iskola több mint tudásátadó intézmény: élményt nyújtó, értéket teremtő és folyamatosan megújuló közösségi tér. A Budapest IX. Kerületi Szent-Györgyi Albert Gimnázium jövőjét olyan pedagógiai szemléletre kívánom alapozni, amely az élmény, az érték és a tudomány egységében formálja a tanulók személyiségét, miközben a gyakorlatban is alkalmazható tudást biztosít számukra.

Meggyőződésem, hogy az oktatás valódi ereje az élményszerű tanulásban rejlik. Az a pedagógia, amely képes megszólítani a diákok kíváncsiságát, érzelmeit és alkotó energiáit, maradandó értékeket közvetít. A tanulás így nem pusztán ismeretszerzés, hanem személyes tapasztalattá válik: olyan élménnyé, amely megalapozza a felelős gondolkodást, a közösség iránti elköteleződést és az élethosszig tartó tanulás igényét.

Intézményvezetőként célom, hogy a pedagógiai gyakorlat és a tudományos szemlélet szoros egységben jelenjen meg az iskola mindennapjaiban. A korszerű módszertan, a kutatáson alapuló pedagógiai megközelítések és a reflektív tanári attitűd biztosíthatják, hogy az oktatás ne csupán hagyományokat őrizzen, hanem képes legyen a folyamatos megújulásra is. A megújulás számomra nem öncélú változtatást jelent, hanem tudatos alkalmazkodást a tanulók igényeihez, a társadalmi elvárásokhoz és a tudomány fejlődéséhez.

Hiszem, hogy az iskola akkor tölti be valódi küldetését, ha élményt ad, értéket közvetít, a pedagógiát a gyakorlatban teszi hitelessé, a tudományt irányítúként használja, és mindeközben képes a folyamatos megújulásra. E szemlélet mentén kívánom vezetni a gimnáziumot: stabil értékekre építve, de nyitottan a jövő kihívásaira.

Budapest, 2026. március 13.

Nagy Gergő Adrián